

KÖZLEMÉNY

SZIGETVÁRON NINCS HELYE SZULEJMÁN-KULTUSZHELYNEK

Állásfoglalás

450 évvel ezelőtt ezekben a napokban, 1566. augusztus 5. és szeptember 7. között Zrínyi Miklós várkapitány és katonái ádáz küzdelmet vívtak Szigetváron. Hazánk hősvédőinek tartozunk azzal, hogy nem hagyjuk a történelmi valóságot elferdíteni vagy feledtetni: Szigetvárt I. Szulejmán szultán óriási túlerőben lévő, hódítási szándékkal támadó serege el akarata törölni a föld színéről, amit a Zrínyi Miklós által vezetett várvédők 34 napon át, saját és hozzátartozóik életének feláldozásával megakadályoztak, mialatt a Habsburg uralkodóház serege tétlenül várakozott. A szigeti veszedelemben a lakosság és a várvédők túlnyomó többsége életét veszítette, az élve elfogott nőket és gyermekeket rabláncra fűzték és elhurcolták. Zrínyi és a várvédő katonák mártírhalála kezdettől fogva a nemzeti kegyelet része, az önfeláldozó hazaszeretet jelképe.

A Magyar Patrióták Közössége érdeklődéssel figyelte a Szigetvár határában zajló ásatások fejleményeit. A turbéki szőlőhegyen végzett régészeti feltárás során megtalálták a szigetvári ostrom idején végelgyengülésben meghalt I. Szulejmán szultán türbéjének és a hozzá tartozó iszlám vallási épületeknek a maradványait. Természetesen a nagy oszmán uralkodó sírja nem került elő, hiszen nem Magyarországon nyugszik, testét a csata után Isztambulba vitték, Szigetváron csak belső szerveit helyezték örök nyugalomra a muszlim vallás előírásainak megfelelően.

A régészeti ásatások hozzásegítettek múltunk további részleteinek feltárásához, és egyben felvetik a helyszín jövőbeli szerepének kérdését. Ma már nyilvánvaló, hogy egyesek a romok újjáépítését és nagyszabású iszlám emlékközpont kialakítását tervezik a szultán emlékére, holott Szulejmán kalifa volt, így a Keresztény Európa elleni felvonulása civilizációs összecsapásként értékelendő. Nevéhez fűződik Nándorfehérvár 1521. évi eleste, az 1526-os mohácsi csata és a szomorú emlékű 1552. évi hadjárat is. Ellenünk vívott háborúja véget vetett a középkori Magyar Királyság virágzásának, nemzeti nagylétünk évszázadainak. Emiatt megállapítjuk, hogy a hazánkat leigázó, meghódító I. Szulejmán szultán személye nem alkalmas a magyar-török barátság elmélyítésére, ezért a két nemzet közti kultúrdiplomáciában nincs helye. A támadó Szulejmán és a várvédő Zrínyi Miklós kérlelhetetlen, életre-halálra szóló ellenségek voltak, Magyarországon senkinek sincs joga személyüket a nemzeti megbékélés eszközeként felhasználni!

Nem értünk egyet a javasolt kultuszhely, valamint idegenforgalmi központ megépítésével, mivel az sértené Zrínyi Miklós és a várvédő vitézek kegyeletét. A fellelt épületmaradványoknak térbeli kiterjedésük nincs, azokról hiteles múltbéli ábrázolások, leírások nem maradtak fenn, emiatt újjáépítésük sem lehetséges. Azok esetleges rekonstruálása egyébként sem felelne meg a műemlékvédelem legalapvetőbb elveinek: az nem a történelem megismerhetőségét, hanem az egykori oszmán uralkodó kultuszának kibontakoztatását szolgálná. Kizárólag a feltárt leletek állagmegóvását és mértéktartó kegyeleti hely kialakítását tekintjük mindkét fél számára elfogadható megoldásnak.

Méltatlannak tartjuk, hogy az emlékév jegyében a magyar sajtó egyelőre többet foglalkozott a hódító kultuszával, mint Zrínyi 450 év eltelte után is példamutató önfeláldozásával. Ezzel szemben elvárjuk, hogy Szigetvár a magyar emlékezetben Zrínyi Miklós és a létükben megtámadott, elpusztított várvédők és hozzátartozóik örök emlékhelye maradjon! Szigetváron nincs helye sem iszlám, sem török művelődési központnak, sem valamiféle nem tisztázott rendeltetésű Szulejmán-kultuszhelynek!

Most, amikor Európa az öt évszázaddal ezelőttihez hasonló civilizációs kihívásoknak tekint elébe, a szigetvári csata magyar vértanúi előtti tisztelgés szuverenitási kérdés, Zrínyi emlékének méltó megőrzése erkölcsi kötelességünk és alapvető érdekünk.

Budapest-Szigetvár, 2016. augusztus 17.

Magyar Patrióták Közössége